

fotta, miño abbikosa Suudmōda on seal, kes fuñinga ja fuñingasa jures välleda mōistuse pārrast armo leiab. Kül Suudmōda tarkus teile seal abbi saab andma. Kes õigust otsib, peab sōbru nōudma. Miño faks fälli, kolm poega ja paljo teisi suggulasi on ka fuñinga foas, kes kōik teie poolt seisavad. Olge murreta, waña sōna ütleb: sel'l fukkut, sel'l kohhus."

Reinowadder tānas hā lubbamise eest ja tōutas üfskord Martina sugguvõõjale fätte tassuda. Siis lähfusid neimad. Reinowadder ja Irnabbe läksid fuñinga jure, kus waenlaši ulgafesti foos olli.

9.

Kuninga fotta astudes näggi Reinowadder perrefat waenlašte ulka, kes otsego kaarnad raiša ümbert temā surma peale walwasid. Seal läks ta meel sahtlasel ja julgus olli lõppemas, siiski tungis ta fätmata näoga išandade keskelt läbbi fuñinga auojärje ette, Irnabbe temā kannul. Määär sossis sellamahti Reinowadderile körwa: "Söbber rebbane, münd ei olle aega arglasets minna! Arvast ñonne arglasel, ñn on wapra abbimees!" Rebbane waštus: "Tössi füi!" — Ümberwadates näggi ta mōningaid suggulasi rahva seas, wägga wähhe sōbru, agga sedda rohkemine waenlaši. Temā langeš fuñinga auojärje ette põlvile ja räkis siis pikkamiste:

"Se, telle silma ees kōik arwalik ja kellel wölli iggalvest on, sago fuñing'isko išandat ja cīan-

dat kaitsema, mōlemile tarkust ja häid mōtteid andma, et pikkal meel õiguse ja üllekohtu wahhed ärratunnessid; sest wägga paljo walleliko asja on rahva seas likumas. Surema ošja tiggedus seisab wagga wäljakospoolse warjo al peidus. Seisabs iggamehhe süddame mōtted temā otja ette fitjutatud, et kuñingas neid näiks, miño fulmo pealt loefsite teie siis, et mul wallet ei olle, kui ütlen: teie sund ja tenistus on miño surem rõem. — Mõned tiggedad on julgenud miño peale walle juttu tösta! nemad on faebtusi teie fuñingliko körwa töstnud; agga ei jöua nemad mulle kahjo tehha egga fuñingliko elduse allikat miño eest ätrapeita. — Minä ollen igast sūüst prii! Zah, armoline issand! ma tean, et teie tarkust ja õiguse armastust sedbagi teelt ärra ei jöua eftitada; olgo waenlased langemad kui kanged."

Sedda juttu kuuldes tungisid kōik ellajad ligemale, iggamees pañi Reinowadderi julgust imeks; temā üllekohhus olli arwalik, peasmist ei olnud lota, sellepärrast iggaüks kohto mōismise otsust kuulda ihhaldas.

Kuningas ütles: "Läna ei sa lai su sind peastma; ireke on lõksus! Mittokord said walle ja kawwaluse läbbi kohto alt priiks, läna wiapse nahk sul õrrele! Sa sidat enda truust? Wata, pois! koddoo-jännes ja warres tunnistawad siin truust. Gest ainokesest tūflist olleks küllalte, agga igga sammu näitab mit kuri ja üllessé. Siinno wak on luhjaga täis; walle ja peitus ei aita. — Miss ma augutades siin raipe